

5.7
MUSARUM
CANTABRIGIENSIIUM

Luctus & Gratulatio:

Ille

In Funere

OLIVERI

Angliæ, Scotiæ, & Hiberniæ

Protectoris;

Hæc de

RICARDI

Succeffione Feliciffima,

Ad Eundem.

CANTABRIGIÆ:

Excudebat JOANNES FIELD, Almaz
Academiæ Typographus, 1658.

Apud quem Londini prostant ad infigne feptem stellarum è regione
Templi Dunftano facri in vico vulgò vocato Fleet-freet.

MEDICINARUM
CANTABRIGIENSIVM
Lectus & practicus

OLIVERI
in fine
Venerabilis

RICARDI

Serenissimo, Potentissimoque
RICARDO

Angliæ, Scotiæ, & Hiberniæ
D. Protectori,

Musarum
CANTABRIGIENSIVM
Luctum & Gratulationem,

Illum,
Officii Supremi Monumentum,
Hanc,
Obsequii Academici testimonium;

In denati Occasum, &
Patroni Succedentis Ortum,
humillimè

(Nondum admissis Procancelario)

D.D.D.

JOS. HILL, & Academia Cantab.
JOHAN. LUKES, Procuratores.

Severissimo, Potentissimo

RICARDO

Anglic, Scotie & Hibernie

D. P. Rex

Manus

CAV. ABRIE. V. 10. 11.

Luctus & Gratulatio.

ΟΡΗΝΟΘΡΙΑΜΒΟΣ.

Anglia tristis, habens sparfos sine lege capillos,
Et gravidos oculos cum scissa veste, dolore
Squalida tota, suas sic est exorsa querelas.
Ergò jaces, Dux magne? jaces, Pater alme? nec ultra
Permittis circum victricia tempora laurum
Serpere? Pacificos an dedignaris honores?
At populi miseresce tui, quibus ipse salutem
Impertire soles, & qui tua sceptrum colebant
Obsequio affectuque pari. Sed carmina nulla
Non exorandas potuerunt flectere Parcas.
Occidit Anglorum decus ingens, occidit, cheu!
Gentis praesidium! Quis me jam vindicet armis?
Quis poterit nimium dubiis succurrere rebus?
Saepius illa *Patrem, Patrem* tristissima dixit,
Effuditque istas non exaudita querelas.
Verum siste tuos planctus, nunc Anglia Mater;
Sume novos animos, oculisque absterge dolorem;
Ecce! novus Cromvellus adest è funere patris,
Phoenix de Phoenice novo reparabilis ævo.
Hic tua bella geret, pacem legesque fovebit,
Ille reformatæ fidei tutela perennis
Regnabit, sacris præstabit & otia Musis.

*Antonius Tuckney, Collegii S. Joannis Praef.
& S. Theologia Profess. Reg.*

*

In

Musarum Cantabrigiensium

In Oliveri occasum & Ricardi ortum.

Occidit Hispani Terror diadematis, & quo
Vindice nunc nobis æquora tuta silent.
Occidit, an dicam, Sol? at nox nulla secuta est,
Nec cecinit quisquam, *Phosphore redde diem.*
Acceptum hoc referunt Tibi, coelica qui moderaris,
Te donante Alium, Sole cadente, Tuis.

Πῦρ οὐκ ἀνέστη, τὸ πῦρ; Beza.

Quem Mars haud valuit funestis sternere telis,
Nobile Victoris Mors, Marte valentior, Illi
Invidit nomen, placidæque inimica quieti
Albionis nostræ jaculis oppressit inermem,
Jamque superba suas cristas & cornua tollit.
Alloquar elatam; Quid turges Invidæ fastu
Quid tanto dignum? Fuge quærere, quippe subegi
Protrivique Ducem, quem suspicis, Ecce, cadaver
Divinæ jacet hic viduatum particulâ auræ.
Siccine? mortalem peperit natura Oliverum,
Exhibet at nobis redivivum Filius, ævi
Integer huic sanguis, solidæ stant robore vires,
Ingenii porro, mentisque est vera paternæ
Effigies; *Ubi, Mors, tua nunc victoria?* nusquam.

Ri. Minshull, S. T. D. & Sid. Coll. Magister.

Quòd Sol occubuit, nec nox tamen ulla secuta est:
Ricardi Primi prima Corona fuit.

Név

Luctus & Gratulatio.

Néve minor *Sceptro* concessa est Gloria *Vestro*,
Quòd modò *RICARDUS Primo-secundus* habes.
O quàm clara Dies nullis turbata procellis
Successit radiis continuata tuis:
Quaëque *recedentis* minitârانت Funera *PATRIS*
Disperfit nubes lenior aura graves!
Absterfit lacrymas meritò quas fudimus omnes,
Lætitia tantæ mox rediisse vices.
Te clamant *Proceres*, Te junc̃tis undique *Cives*
Concurrunt votis concelebrare suis.
Te *Pedites Equites*que colunt, Belliq; *Phalanges*
Ponunt ad Vestros arma parata pedes.
Te *Musa*, *Charitès*que Omnes uno ore salutant,
Et certant variis amplificare modis.
Angli Te, *Scotis*que simul venerantur, *Hyberni*
Excipiunt læto, Turba redacta, sinu.
Nec placet hoc *Propriis* Omen concludier Oris,
Gestit ad *extremas* pervolitare plagas.
Et *penitus toto divisos Orbe Britannos*
Conjungunt uno cetera Regna Choro.
Summe *Dñus* (Tu namque potes) concede perenni
Hisce sub auspiciis prosperitate frui.

Tho. Horton, Coll. Regin. Praefes.

NOn malè mutati mores, & lenior ætas,
Olim vexârunt animas, formidine poenæ
Mentes torserunt *Caupones* Relligionis.

Musarum Cantabrigiensium

Quos Christus ducit Romanus Apostata cogit,
Flectit amore Deus, sed Papa timore coercet,
Instruit Ille Animum, & placido lenimine mentem
Suaviter emollit, miroque favore relaxat:
Destruit Hic corpus miserum, carnemque flagellis
Affligit, propriis quò possit subdere votis.
Quæ prohibent remover, raptusque furore Gehennæ
Allegans coelos ad Tartara dira remittit.

Vis, dolus & fraudes sunt instrumenta maligni
Pastoris, Satanaque artes, quas pura repellit
Religio, nec Cœlestes sinit esse scelestos.

Magna Fides penetrat Cor spiritualibus armis,
Aggreditur victrix, totum peragrâtque per orbem,
Plena sui, subnixa Deo, carnalia spernens.

Sobrius auscultat veterum quid pagina narrat.
Fata trahunt homines cruciatibus ingeniosos.
Decumbunt tremuli non sicca morte Tyranni.

Arte suâ pereant semper (justissima Lex est)
Artifices nequam, quos inclementia pulsat.

At Pater hic patriæ non est tormenta minatus,
Annosusque expirat, & alta in pace quiescit.

Filius ascendit similis, gratusque Britannis,
Quæque Deum sapiunt scit pectora flectere lenté.
Nam Ratione animum generosum ducere suave est,
At mentem ingenuam trahere ingratum atq; molestû.

B. Whichcot, Coll. Regal. Præpos.

In

Luctus & Gratulatio.

In { Occasum serenissimi D.D. Olivarii Dⁿⁱ Pro-
{ Ortum serenissimi D.D. Ricardi S^{ectoris}.

Q Uo me Musa rapis? Quali sum percitus Oestro?
Mors vocat, & Mavors. Tristia, læta simul.
Siccine? vis lacrymas? eadem vis gaudia? flere
Et ridere juvat? Quò feror, ecce, sequor.
Proh dolor, occubuit Dux invictissimus, Heros
Heroum, Martis cura, corona, decus.
Flete viri, plorate senes, lugete puella,
Cantus lugubres incipe Musa gravis.
Siste gradum, reprimas luctum, vultuque sereno
Aspicias; vitæ est, quod necis esse putas.
Terra nihil majus tenuit, super æthera scandit,
Concives dignos numina sacra petens.
Túque Pater patriæ Magno sis major & idem:
Perplacet Angligenis alter uterque tuis.
In cœlum serus redeas (Gravissime) nobis;
Interfis lætus, Spes mea, Vestra salus.
Quà mare, quà cœlum pateat, tibi fama perennet,
Parta tuere, Patriis laudibus adde Tuas.
Des veniam monitis, altâ sit mente repostum,
Atque sinu inscriptum nocte diæque cubet.
Jungere Regna, Rosasque, aliorum gloria, quondam:
Et quæ juncta juvant singula, tuta manent:
Ast qui corda virum conjunxerit, ipse Apollo
Audiet, hoc Vestrum est. *Hoc opus, hic labor est.*

La. Scamman, S. T. P.

Coll. D. Petri Præfectus.

Musarum Cantabrigiensium

קִנְיָה עַל מוֹת הַנְּשִׂיָּה הַגִּדּוֹל
אוֹלִיוָאָרִי יוֹל עִם הַנְּחוּמָה
עַל הַתְּחַלּוּת אֲרוֹנָה רִיבָאָרִי
בַּמַּשְׁלָח.

בֵּה שְׁמִשְׁנו אוֹלִיוָאָרִי
הוּא שְׁהַשְׁלִיךְ קִרְנִי אוֹרִי
רְחוּק עַד אֵי הַגּוֹיִם
עַל שְׁפָעוֹ אֲשֶׁרִי אֲנִי
יָדִיו לְמִדְרֵי מַלְחָמָה
לְבוֹ חֹקֵר רִדְכִי חֲכָמָה
הַכִּיָּה שְׁלוֹם בְּגִבּוֹלֵינוּ
חֹלֵב חֲטִיִּם הַשְׁכִּיעֵנוּ
הַשְׁכִּיֵּת לָנוּ קוֹל הַשּׁוֹפָר
קוֹל תּוֹר נִשְׁמַע קוֹל הַסּוֹפֵר
צִלָּה טוֹב כִּי בּוֹ יִשְׁכְּנוּ
פְּרִי מִתּוֹק גַּם חֲכָנוּ
מִרְפָּא תַּחַת כְּנָפֵי אוֹרִי
אִישׁ מַפְלָאוֹת מוֹפֵת רוּרִי
בֵּה שְׁמִשְׁנו אוֹלִיוָאָרִי
נִשְׁקַע כּוֹכֵב חֹשֶׁךְ אוֹרִי.

הַמָּחִי רַמְעֵזֶר מְכַל פָּנִים
הֵן בֵּה מַחְמֵד כָּל עֵינִים
זֶרַח אוֹר בַּחֹשֶׁךְ לָנוּ
עַפְעָפִי בּוֹקֵר הוֹפִיעֵנוּ
מַצְלֵמֶת הוֹצִיאָנוּ
אֶל גְּבוּרַת הוּא הוֹשִׁיעֵנוּ
בְּעֶדֶב תְּלִין בְּנוֹ קִנְיָה
בְּבוֹקֵר נִשְׁמַע קוֹל רְנָה
צִלָּה לִילָה כָּל יָעִסוּ
הֵרִי יִשְׂרָאֵל יִשׁוּשִׁי.

Luctus & Gratulatio.

O Nunquam faciles humano in flamine Parcas !
Siccine funestum conficietis opus ?

Non satis est multos è plebe, atque agmina densa
Vulgi, Lethæos jam subisse lacus ?

Non satis est Martis cultoribus atque Minervæ
Multisq; egregiis nos viduasse viris ?

Non satis in Proceres fuerat sævire ? petendum
Post tot Magnatum funera mœsta Caput ?

Verùm hoc in cineres dederint licet invida fata,
In cineres nomen funera nulla dabunt.

Splendidus Angligenum sol condix in æquore vultum,
Nec tenebræ, nec nox ulla secuta fuit.

Ecce ! etenim æqualis Phœbo nova stella refulget,
Perpetuæ lucis pignora certa ferens,

Principis invicti pius & gratissimus hæres,

Et (quid plus dici possit ?) *imago patris.*

Theoph. Dillingham, S. T. D. Aul. Clar. Præf.

R Es Patriæ afflictas & longa avertere bella,
Dum vastum, Princeps Maxime, volvis opus;
Fata laborentem rapiunt, mediūque Triumphi:

Ah, nimium populis aspera fata tuis ?

Nos certè, quos vel mediis cùm stabat in armis,
Securas toties jussit habere Togas,

Grande parentali veneramur Carmine Funus:

Quod licuit nobis addere, Carmen erat.

Aspice, ut insolito Coelum procul ardeat igne !

Et novus æthereo rideat axe dies !

Nam

Musarum Cantabrigiensium

Nam quæ Illum cœlo, terris quoque Fata dedere.
Sidus, & extincto Cæsare Numen adest.
Sic radio propiore micat: Lacrymæque suorum
Lætiæ causas atque Doloris habent.
Sic *Granta* incedit tristis, torpentibus undis;
Sic etiam tumidis *Granta* superbit aquis:
Afferimus Cæsar lauros simul atque cupressos.
Alterâ dona Patri, ac altera dona Tibi.
Dumque aded immenso nutantes vulnere sistis,
Incipies Patriæ, Filius, esse Pater.

Jo. Worthington,

Coll. *Jesu* Præfekt.

Quicquid apud veteres miramur turba nepotum,
Græcorum quicquid, Romulidumve Dueum,
Cæsar, Alexander, Pompeius, quotquot ab armis
Argumenta suæ nobilitatis habent;
Scipio, Marcellus, Fabii, (queis mascula virtus
Pro Patriæ latâ nomina fecit ope)
Et si quod reliquum est nomen virtutis, in uno (tuo.
Conduntur tumulo, MAGNE OLIVERE,
Te Dominum, Tæq; Orba suum dolet *Anglia* Natum,
Te Protectorem Musa Fidêsque suum.
Gentis honos, belli fulmen, legumque Satelles,
Virtutis Custos, & stupor Orbis eras.
MAGNE vale, CROMWELLE vale; nunc ergo Co-
Quò minùs accipias nil prohibere potest. (ronam

Luctus & Gratulatio.

*Pax & Salus erat Oliverus Anglia,
Hoc nos fateamur, hoc loquentur Posteris;
Adeste Crues, efferramus Patriam.*

At Tu, quitanti succedis Principis hæres,
Quem poscit *Dominum* terra *Britanna* suum;
Maeste animo, & virtute tuâ, sis maectus honore,
Deliciæ Gentis præsidiumque tuæ.
Tu, *RICARDE*, reges patriis virtutibus Orbem,
Dum populo præstas Otia, Jura, Fidem.
Quin faveas, foveâsque tuas, *RICARDE*, *Camænas*,
Sic erit & posthac, quæ tua gesta canat.

*Guil. Dillingham, S. T. D.
Collegii Emmanuelis Magister.*

PAUCIS retrò annis, heu! quot discrimina rerum,
Quot varios casus *Anglica* terra tulit!
Ah! quibus, & quantis nos tempestatibus acti,
Et jamjam visi jamque perire sumus!
Experti quoties numen præsentius, instat
Dum præsens lethum, & certa ruina, sumus!
Ah! quoties, portum modò visa attingere, Navis
Nostra est in fluctus rapta repente novos!
Cum tandem bonus, & fortis Deus ille, misertus
Tor mala passorum, ferre parabat opem.
Quique meum sævo, & civili *Marte* popellum
Sat lacerum, & miserum vindicer, inquit, erit?
Nec mora; *Cromvello*, fugit hostica, vindice, turma:
Vindice *Cromvello*, *Mars* ferus ipse fugit.

Musarum Cantabrigiensium

Pax rexit alma, nitens sancto pax aurea vultu,
Deliciæque hominum, deliciæque Deum.
Jamque videbamus concordia pace ligati
Firmiter auspiciis, Dive *Olivere*, Tuis:
Cum subito nostris vitiis Te forsan iniquum
Ocyor ad superas sustulit aura domos.
Magne *Olivere*, cadis; Casûque horrescimus omnes,
Sublimi ut quercu, sylva, cadente, tremit.
Oh! quàm Te memorem, Nox illa aterrima, solem
Hunc cum perdidimus, nec novus ortus erat!
Undique grassari coeci, mala turba, timores:
Et quis non cœpit crastinus esse miser?
Providus at cœlo est oculus; tener Ille cadentes;
Ex desperatis explicat Ille malis.
Fulgidus alter adest, alter *Cromwellius* Heros;
Sol, uno occiduo, fulgidus alter adest.
Oh! quàm Te memorem, felix Aurora, *Ricarde*
Magne, potensque, oriûs nuntia læta Tui!
Scilicet, ut radios Sol spargit in astra minora;
Sic annum in totum Lux Tua fusa micat.
Ille dies, oh! quàm aurato fulgebat amictu!
Quàmque ibat solito gratior Ille dies!
Non abitura rexit jam pax firmata; nec ultra est
Quodve mali sperent, quod metuântve boni.
Omnia nunc omnes Tibi fausta, *Anguste*, precamur,
Omnia qui nobis fausta, *Ricarde*, facis.
Nunc & præteritos dulce est meminisse labores:
Pristina damna juvant, ipsa pericla placent.
Scilicet haud aliter populum, noménque *Britannum*
Essê Deo charum nôrat uterque polus.

G. Moses, Aul. Pembr. Custos.

Luctus & Gratulatio.

Ad Illustrissimum Protectorem.

Felix ac faustus regni moderator habenas,
Domusque nominisque nobilis decus!
Redde Deo Te morigerum, pietate secundum,
Parémve nullius: benignus omnibus
Extabis semper, tenues quin protege Sceptro
Tuo, manúque: fortior manus Dei
Te teget, atque tuos *Anglos* terrâque marique;
Et inclytus clues, Patrisque filius.

*Henricus Maisterfon, Coll. Joan.
Soc. S. T. D.*

Quas peperit ficus *græcæ* teterrimus almæ;
Lætâq; quæ *Bacchi* dederint Lethalia spini,
Quî fit mellifluens truculenta ferocia pardi;
Hæc hominis superant, mortalibus inuia, captum:
Quod *Mavors* vel *Olivetum* daret omnia vastans,
Attonitos reddat reliquos, coelumq; loquatur;
Hoc Numinis esto.

Hinc petimus meliora; licet plantetur acanthis,
Quæ natura solet statuitque ex ordine rerum;
Unde oleum laceris, sunt hinc relevamina lassis:
Indè *Ææon* miseris, Belli dediscimus artes,
Nî quæ * parcendo doceant prosterner hostes :

A 2

Stemmata

* *Pro more
Sigismundi
felicit.*

Musarum Cantabrigiensium

Stemmate pulvereo at non hoc dignoscitur ullo,
Oriundum jactat Olympo.

Quid referant *Charites* tanto, qui talia fecit
Otia? Quid radiis hæc nostra instructior aura?
O si de nobis redoleret Musa severa!
Atque ubivis pietas justa & sincera colatur!
Religio culpæ vacua, ac errore soluta!

* Fraxini
umbra
non ferunt
serpentes.

Sit tibi * Fraxinea, & pravos nè protegat umbra:
Sint hæc signata *Ricardo*.

Joan. Pratt, M. D.

Trin. Coll. S. S.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΕΪΝΑ.

Τί πτε λάτρεα λέγεις; πολυύλων ἢ καὶ αἰδρωῶν
θαυμάζεις; κῆται γὰρ θεότυποι Ἄγρι.
Ἡ δ' ἀρετὴ θαλλεῖ· ἀλλ' ὦ γὰρ σὺ παύσον αἰδέσθαι,
Πάυσσον ἀνικῆτε πρήξιας ἰσορίων.
Πατρίδα γὰρ σώσας, καὶ Πατρίδος ὄμματ' Ἀθώας,
Ὅ, τί καταρτῶσιν ἢ ἐπ' λοιπὸν ἴδεν.
Εἰ δ' ἐπ' λοιπὸν ἔλω, μεγαλήτορ ὕδρι Ἀνακλῶ
Τὺ το σφῶδες τελέσσει, τὸν κολοφῶνα φέρων.

R. Widdrington,

Græcæ Linguae Professor.

Ad

Luctus & Gratulatio.

Ad Illustriss. RICARDUM D. P.
de Musarum Cantabrigiënsum

Oratio.

PROLIXè Gemitur Musas accepit, & illar
Lectu contendunt Quæque referunt vicem.
More Patris Grantam si protegis, illa Camœnis,
Cum moreris, faciet ne moriare suis.
Ingentes animas, Eneam, Hectora, Ulysses,
Iliacosque Duces, Iliacosque Deos,
Sola coronatos omnes æternæ Homeri,
Cum Cippisque suis Musa perire veran.
Gentis Idmææ miracula, & arva Canopi
A studiis quod habent nominis, illud habent.
O vanum lapidum decus, & mortale ! necesse est
Mausolea ruant, Pyramidesque cadant,
At Victor, tumulum cui decrevêre Poetæ,
Donec erunt homines, usque superstes erit.
Quodque semel posuit doctum Meminerva tropæum
Mors nunquam, nunquam deteret ulla dies :
Usque adeo ætatem (quam marmora, & æta recusant)
Ferre solent chartæ, Carmina ferre solent.

R. Widdrington,

Academix Cantabrigiënsis Orator.

Musarum Cantabrigienſium

In Pacem Angliæ poſt bella civilia
utcuſque reducem.

Cui non diſplicuit belli civilis Enyo,
Juſq; datum ſclerit? vel quis, niſi pejor Othone,
Forſan & inverſis ſi poſſet vincere fatiſ,
Non damnat multo ſaturatum ſanguine Martem?
O Patria, ô Divûm domus Albion, inclyta bello
Gens, dudum Hesperii cladeſ, terrôrque Tyranni,
Quàm prope nativis jacuiſti extincta ruinis,
Et gladio confoſſa tuo! Jam ſiſte furoreſ:
Heu! quid agiſ, maleſana? quid in tua viſcera ſæviſ?
A te verte manuſ, propriiſ ſat ſanguiniſ hauſtum.
Sat Tiberi, Tueſiq; datum, ſat Roma triumphanſ,
Et penniſ confixa ſuiſ ſat paſſa Caledon.
Sit ſatiſ, ô Superi, voſ talem avertite peſtem,
Nêve iterum glifcant civilis ſemina belli.
Corda diu divulſa tenax jam neſtat in unum
Noduſ, & irrupto jungantur foedere dextræ.
Nigrum Theta vale, feralè & Pëgmia recede.
Ira, Odium, Nemefiſ, Mala menſ, animique venenum
Livor, & inprimiſ voſ, ſuſpiciôque, Metûſque,
Eſte procul, fugite hinc ultra Garamantas & Indoſ.
Lethen Noxa bibat, veteres & provida litiſ
Sopiat æternûm Stygiis Amneſtia Limphiſ.
Exul Amor redeat, Coeant Labra vulneriſ alti,
Quin tandem coeant, & (menſ nâ læva) coire
Incipiunt, noſtriſque favent pia numina votis.
Gradiſ eſ ſpoliis en! creſcit Palladiſ arboſ:

Eccœ

Luctus & Gratulatio.

Ecce triumphales fecundo termine lauros
Undique gemmantes! & sit licet aspera mater.
Est mater tamen, & peperit Victoria Pacem.
Emicat ex ære & ferro & fulgentibus armis
Aurea Lux, ævumque beat meliore metallo.
Bellorum è furiis oritur Pax alma, triumphis
Innumeris potior, sudasque è nubibus æther.
Dum fera vicinas collidunt prælia gentes,
Hic saltem alta quies, & litorè læra Britanno
Parturit Alcedo, atque *Albis in rupibus* hæret.
Scilicet huic nido Nice victricibus alis
Incubat, & pulchram, licet infelicibus ovis,
Excludit prolem, proh! diro sanguine cretam.
Sic Venus orta mari, & tranquillior exilit aura
Fluctibus è mediis: Aquilæ & (mirabile dictu!)
Victrices aquilæ mitem genuère columbam;
Quæ decreſſe undas ramo testatur Olivæ.

Fa. Dupont, S. T. B.

Coll. Trin. V. M.

---

*In occasum OLIVARII Fletus,
Ortionq; RICARDI Protectoris
& Gratulatio.*

Quò quò gementes ruitis? aut quid omnium
Fixa in *Sepulchrum* lumina?

Quid.

Musarum Cantabrigienſium

Quid turba fert lugubris? Ecquid venimus
Atrata Fati pagina?
Sic est: florebat Pacis O! gratissimus
Olivæ ramus Arborum:
Aſt nunc cypræſſum pingimus triſti manu,
Herbasque mœſtas ſpargimus.
Eheu, mari terræque Quætuſ parvula
Contentus urna! Quem invida
Nobis negârunt Fata, ne Major foret,
Quàm Cœlium, Anglûm gloria.
Hæc inter, acris quàm tamen luſit dolor,
Mirâ & feſellit Gratiâ,
Hic Phœbus (heu!) Britannus ut deſcenderet
Noctemque nullam fecerit!
Tanta procellas Mortis O! quis mulceat?
En! Filius ter maximus,
Paratus omne Cæſaris periculum
Subire, Ricardus, ſuo.
Quum Patre tanto dignus adſit Filius;
Quidni Britannorum Pater?
Tandemque Muſæ flebiles undâ genas
Feliciori mergerent,
Fo Triumphe! Fulium Sidus diu
Seris Nepotibus micet.

Jos. Hill, Coll. Magd. Soc.

Sen. Acad. Procurator.

Magnus

Luctus & Gratulatio.

Magnus abit *Genitor*, succedit maxima *Proles*:
Una dies luctum lætitiámque tulit.

Traditur hæredi, patrio cum nomine, virtus:
Inque pari Gnato, summe Monarcha, redis.

Quid querimur? triplices non abripuère sorores;
Primævum in florem restituère Ducem.

Fo. Luke, Proc. jun.

Coll. Sidn.

---

*Serenissimo Domino R I C A R D O, Angliæ,
Scotiæ, & Hiberniæ, &c. Protectori,
Gratulatorium.*

Quem Deus, æternâ Mundum ratione gubernans,
Rex hominum, Divûmq; Pater, mortalia Regna
Legibus arcanis statuens, ad Sceptra vocavit:
Quem Legum veneranda fides, sancita piorum
Auspicio Patrum, & magni Consulta Senatûs,
Imperio admôrunt: Quem juxta Ruris, & Urbis,
Armatæ pariter Gentis, paritêrque Togatæ,
Concordes animi, & suffragia publica poscunt:
Quem Patriæ laudes, propriis virtutibus auctæ,
Illustrant: Quem tot commendant Omina Pacis:
Quid prohibet solium sacrosque capeffere fasces?
Ergò age, Cura Deûm, cœlo delapsa propago,

B

De.

Musarum Cantabrigiensium

Deliciæ populi, Patriæ spes una, salutis
Deposita nostræ, Pacis sanctissime Custos;
Eia, age, Sceptra manu, Diademata fronte capesse,
Indue purpuream Chlamydem, conscende sacratum
Imperii solium; felix, age, perge beare
Justitiâ populum, sincerâ Pace *Brisannos*.

*G. Leigh, A. M.
Coll. Chr. Soc.*

---

*Ad Serenissimum Illustrissimûmque Dominum
RICARDVM, Angliæ, Scotiæ, &
Hiberniæ Protectorem.*

Cum tuus ille Parens donavit fidere cœlum,
Gestit & æternis sese immiscere triumphis:
Accipe, quem vates inscriptus nomine tanto
Sponte tibi titulisque tuis præludit honorem.
Te fatum nobis effinxit, & insita virtus
Nuncupat hæredem, dignum qui fulmina belli
Torqueres, dextrâque stupenda tonitrua *Martis*
Vibrares, latèque tui terrore ferires.
In te spirer adhuc cum vivo horrore Parentis
Virtus, incutiâtque novos evecta timores.
Quæ Pater alterno junxit sibi sanguine, corda
Nostra tuis rebus sancta & cognata vovemus.

Sed toga nos monuit prætereunda *Pacis Olivam*.
Ecce, Tibi supplex laurum cum carmine *Phæbus*

Con-

Luctus & Gratulatio.

Consecrat, æternósque dicat tibi Musa triumphos,
Ut possis ornare tuos, Pacémque tueri.

*Jacobus Disbrow,
Trin. Coll. Commens.*

---

*In occasum nuper Solis Britannici, pariter
& ortum novi.*

Quid faciam? *Occasum flebo Genitoris? an Ortum*
Nati exultabo? Phœbus uterque cluet.
Gaudia miscebo luctu, & suspiria plausu;
Lætabor lacrymans, & lacrymabor ovans.

*G. Twyne, M. A.
Coll. Div. Joan. Soc.*

---

*In felicem & pacificam Serenissimi RICARDI,
defuncti nuper Dⁿⁱ. Protectoris Filii natu
Maximi, Successionem.*

Cujus benignis auspiciis Dei
Defensa dudum est terra Britannica,
Quum lacrymosum te repente
Abstulit, ô *Olivere*, fatum?

Nostrasve curat quis Genius loci
Res; quòd, sub atris funeribus *Viri*

Musarum Cantabrigiensium

Tanti, ruberet nullus altè
    Purpureis radiis Cometa,
Belli maligni prodromus horridus :
Discordiarque, & vulnera Civica
    Grassante nondum cœde Gentes
    Angliacas premerent ruinâ ?
Ah ! quantus omnes tunc timor obruit,
Sævi tumultus nè caput impium,
    Rursusque Mars nuper fugatus,
    Erigerent Stygiis ab antris.
At ecce, nobis læta ferens salus
Emersit ex his alma periculis,
    Nostrisque, quamvis pulsa quondam, est
    Candida pax stabilita terris.
Hanc nempe nobis Æthereus Pater
Felicitem, & consilium tûum,
    Et cura, *Dux Inviçte*, fecit
    Magnanimi Genitoris, omnem.
Mollire mentes is populi truces,
Litésque novit tollere publicas,
    Gentésque tres armis potentes
    Compositis sociare bellis.
Postquam at negatum est imperio ampliùs,
Obstante fati lege, frui, tibi,
    RICARDE, nostri jam relictum
    Imposuit moderamen orbis.
Ad te recurrit patria vindicem,
Et te requirit Relligio suum ;
    Poscuntque securæ tuo sub
    Præsidio latitare leges.

Luctus & Gratulatio.

Quin & virentem dextera protegat
Armata laurum, *Pierides* rogant,
Et pristina famâ *Alma* nostra
Ut vigeat decorata *Mater*.
O, ergò pergas omine prospero,
Invictè, magni progenies *Parris*,
Virtutis, & Hæres honoris,
Imperisque *OLIVARIANI*.
Des jura fidis mitia subditis,
Hostes rebelles arma coerceant,
Felixque tandem nostra gestis
Exsuperes pia vota rebus.

R. Huckle,

& *Coll. Christi.*

---

*In obitum Illustrissimi & Serenissimi Principis
OLIVARI Angliæ, Scotiæ, & Hi-
berniciæ Protectoris.*

USque adeone meos falsus premet imber ocellos,
Exulet ut claro Sole corusca dies?
Exulet. Heu! cœli tœdet convexa tueri,
Unde suos noster Phœbus abegit equos.
Occidit, ah, toto divisis orbe *Britanni*
Qui modò fidereæ lampadis instar erat.
Quo duce stratus humi tumidus summisit Iberus
Arma, Caledonius quo duce terga dedit,

Musarum Cantabrigiensium

Nec minor Occiduos *Mars* laudibus addidit *Indos*:
Invia virtuti terra nec æquor erant.
Exspatiatur ovans passim decus: Ultima *Thule*
Victrici cessit præda subacta rotæ.
Tempora Navali quò sint redimita coronâ,
Concessit meritum *Belgia* victa decus.
Post sibi tot partas laurus, tot ab hoste tropæa,
Tendit ad *Elysæ* nobilis umbra domos.
Quàm bene tot clausit tua limina, *Fane*, triumphis;
Tranquillos peteret victor ut ipse Lares:
Aurea jam rediit bellis civilibus ætas
Libera, & accepit fabula prisca fidem.
Quot mala composuit virgâ? quot sopiit *Hydras*?
Quàm pia, quàm felix meta coronat opus?
Ite, triumphali pia cingite tempora lauro,
Non potuit fato nobiliore mori.

G. Eades, C. C.

---

*In obitum Serenissimi Potentissimiq; Dⁿⁱ. Dⁿⁱ.
Oliveri Cromvelli, Angliæ, Scotiæ,
& Hiberniæ Protectoris, &c.*

FQuis peritus fidereæ domûs
Rhombos choræas explicet igneas,
Quare facem ducens sagittæ
More fluat per inane stellæ?
Numquid sonori turbinis ingruens
Nubes, carinas ætheris, obruet,

Ver-

Luctus & Gratulatio.

Verrétque terras, cum supernis
Ima ruens rapiente pennâ
Non is *Britanno* sed genius polo,
Ridet benignum, at innocuè occidens
Devergit, exhalans salubrem
Igne animam moriente fidus.
Ingens, serenum sic cecidit suæ,
Descendit imò sic, Jubar *Anglia* :
Nec turbines, nec pax duellum,
Nec timeant oleæ cupressum.
Fulsère stellæ quæ Boreæ plagis,
Hæc dum micabat, seu Leo, seu *Lyra*
Hiberna, *Germanus* vel *Ales*
Aufriadum, tremulùm micabant.
Nec transmarinis gentibus occidit,
Nondum fatetur *Flandria* mortuum :
O si parentem ! ô si maritum
Anglia nec viduata fleret !
Num pax ? dolentis num patriæ stupor ?
Altrâ repôsti pace quiescimus
Procul periculis, & minante
Hoste frui licet & superbo :
Uni revulso sufficit alterum
Mox aureum mens provida Concili,
Magno Patri natum haud minorem ;
Pax venit hinc, sed & inde Luctus.
Assurge tandem mæsta *Britannia*,
Solem in cadentem *Persica* plus satis,
Compesce fletus, ortum aliûs
Sideris Heliacum videmus.

Musarium Cantabrigiensium

In Serenissimum & Potentissimum D^{um}. D^{um}.
Ricardum Cromvellium, Ang. Scot. &
Hib. Protectorem; Oliveri Patris optimi
Filium optimum, natūque maximum, &c.

Superi polo sedetis, nec dispicit oculus
Terras remissus: humana regit neque volitans
Fortuna, quæ pilas, & ludibria reputat
Sceptra, & Globos. Fuit cordi publica propius
Tua res Deis, quibus charior, *Anglia*, solito:
Viduam diu nolebant, nè sidera premeres
Precibus; dolor vel ægram te mergeret animi.
Tibi nil prius, nihil gratius esse bene sciunt,
Quàm, vulnus unde venit, dolor unde, remedium.
Non tam beata, ut utroque frui tibi liceat;
Tantum decus decem secula non bene caperent,
Hoc sub ducum pari tuta sat imperia decem.
Meruisse Regna vivo Patre qui tria potuit
Virtute, Regna virtute tuebitur eadem.
Alii Patres solent Reges dicere Patriæ;
Tu filium Patris tanti nos cupimus agas.
Fasces Parentis ex quo manus unica triplices
Gessit, manibus erunt haud vulgaribus habiles:
In Te sibi superstes sua posthuma videat
Regna, unus hunc Patrem ad vivum pingere poteris.

T. Gale, Trin. Coll.

In

Luctus & Gratulatio.

In Obitum Serenissimi Dⁿⁱ. Olivarii Crom-
welli hujus Reipublicæ Protectoris.

Flores non *Paphias*, rosas,
Huc ferte, aut violas, munera non rogant

Hæc manes *Olivarii*:

Sed tela & clypeos, *Martia* præmia,

Ferte, & Laurigeras date

Laudes exequiis egregii Ducis;

Quo fama *Anglica* nitet

Gentis, præteritæ reddita gloriæ.

Hic est, qui patriæ diu

Amisissas penitus restituit suæ

Leges, qui Furias pius

Bellona, indigenæ composuit truces,

Et cujus *Scotus* horruit

Tot funesta tepens sanguine prælia.

Nostri non semel impetum

Victricemque manum sensit *Hibernia*

Herois. Gladiis feri

Hujus subsidium consocialibus

Ambirunt Proceres prece

Gallorum. Potuit non sine prælio

Quem diro *Batavus* sibi

Immanis valido jungere foedere;

Classis cum laceras rates

Fudisset proprio Marte *Britannica*.

Sic hostes animo suos,

Dum vivus, domuit; sed, *Libitina*, te

C

Lassam

Musarum Cantabrigiensium

Lassam nomine deprimens,
Invictus pariter vixit & interit.

B. S. Coll. S^{ti} Petri
Soc. M. A.

In Obitum OLIVARI, Angliæ, Scotiæ, & Hi- berniciæ Protectoris Serenissimi.

JAM vos in fletus, si quando, solvite Musæ:

In lacrymas *Helicon* vix satis unus erit.

Occidit *Angliaca* celeberrima gloria gentis,

Qui rexit patrias fortis & æquus opes.

Nec tremefacta suam sentit natura ruinam:

Ostendit dirum néve *Cometa* caput:

Quid non, extincto *Cromwelli* lumine, condis

Æternâ rutilum *Cynthiæ* nube caput?

Tristia perpetuâ jam sidera nocte regantur:

Convenit, heu! orbi jam nisi triste nihil.

Æquum est ut fias pullatus *Apollō*, secuta

Esset ut astrorum te quoque mœsta cohors:

Falluntur sudare ferunt qui marmora, fundunt

Jam lacrymas ossa hæc quæ pretiosa tegunt.

In Serenissimum Ricardum, Angliæ, Scotiæ, & Hiberniciæ Protectorem.

SUSTULERAT charum cùm mors truculenta parentem,

Certum erat & superas Regem adisse domos:

Regia concordi *Ricardus* Sceptra favore,

Proles tam forti digna parente, tulit.

Luctus & Gratulatio.

Tu virtute Patris subitâ nè morte fruaris,
Securûsque dies quisque serenus eat.
Atque prius mutent *Thamesis Sabrina*que cursum,
Per tua qui liquidis Regna feruntur aquis:
Angla subripiat quàm te mors invida genti,
Quàm sit virtutis fama sepulta tuæ.

Horæ, T. Coll.

---

*Ad Celsissimum Illustrissimûmque D^{um}. D^{um}.
Ricardum, Angliæ, Scotiæ, & Hiber-
niæ Protectorem, &c.*

G *Ranta* tibi serum visa est si pendere votum ;
Et minùs in cineres officiosa pios:
Vix instaurandi depressam pondere damni
In tanto, credas, obstupuisse malo.
Excuses meritò, uni si vacat illa dolori ;
Quò minus officii, plus pietatis habet.
I, sequere eximii Patris vestigia, famæ
Monstret iter, gressus dirigat ille tuos :
Solutus erat, dici meruit qui gloria Belli,
Sed tamen & Pacis gloria Solus erat.

J. Frodsham,

Coll. Reg.

Musarum Cantabrigiensium

In Inaugurationem Augustissimi, potentissimique
Herois, Domini Ricardi, Patri nuperrimè defuncto,
cùm virtute tum Imperio, successoris.

Siste tuas tandem lacrymas, depone querelas
Anglia: defunctum quid juvet iste dolor?
Sol tuus occubuit; verùm nox nulla secuta est;
En! micat in medio filius orbe Patris.
Disparere prior voluit, dum surgeret alter;
* Soles. Quòd natura simul non finit esse * duos.
Ecce, Patris genius nato, ac Heroicus ardor!
Parte igitur moritur, sed meliore viget.
Vive diu felix, patriæ virtutis imago
Viva, decus magnum præsidiumque tuis.
I bone, quòd virtus tua te vocat, I pede fausto;
Dum feriat vertex sidera summa tuus.
Cingant usque tuos victricia fersa capillos;
Denique sis similis Patris ubique tui.

W. Preston, A.B.

89d. Coll.

Sedârat postquam fluctus, rerumque procellas,
Fecerat ex tumido pacificumque mare,
Cromwellus dominumque caput super extulit hostes,
Compulit atque suo subdere colla iugo:
Maluit in cœlo placidam traducere vitam,
Et semper viridi cingere fronde comam.

Quippe

Luctus & Gratulatio.

Quippe tuos superi possent pensare labores
Dignius: Hœu! nobis nil nisi velle datur.
Tantum reliquias forsân celebrare valemus,
Possumus & laudes commemorare tuas.
Et velut Alcidae meritos decernere honores,
Et tot victa tuâ dicere monstra manu.
Possumus & tales hæredi solvere digno
Affectus, quales solvimus antè tibi.
Ille tuas lauris optatas addet Olivas:
Ille quidem *Augustus*, tu quoque *Cæsar* eris.

T. Rolle, Coll. Regal.

Academia Cantabrigiensis

A D

RICARDUM *Protectorem Serenissimum, &c.*

Scilicet, occubuit nuper *Lux Magna Britannia*,
Cum subito nobis *Tu Nova Stella* venis!
Sic solitis radiis, discussa nube, refulget
Sol, ita luce nitet *Cassiopeia nova*.
Auspice *Te*, *Matris* quid non speremus alumni?
Pro tanto quæ non fundere vota licet?
Nonne ea nos petimus superos, ut *Patris Oliva*
Floreat, & regnis usque fruarè tuis:
Dum *Lucem* *Grantana* dabit, dum *Pocula Mater*,
Dum perget solitas reddere *Camus* aquas?

C 3

In

Musarum Cantabrigienſium

In Obitum Olivarii Protectoris Sereniſſimi.

Ad ejuſdem Manes.

(popellum

EN! quid agis? Cœlum petis, Aſtrâque? (*Magne*)
Atq; *Tuum* lacrymis ora rigare jubes?

Aspice pullatos *Anglos*, terrâmq; relictam,
* *Aulâque* ut (averto nomine) *Nigra* gemat.

* *Vulgo di-*
ctâ White-
hall.

O quàm *Te* memorat triftis! Stant mente repôſtæ
Illæ animi vires, ingeniûmq; ſagax.

Hæc quoties reputat? Sic, ſic *Ille* ora gerebat
Vivus adhuc, linguam ſic, agilesque pedes.

Omnia Romanæ fileant miracula gentis,
Queis animis par eſt *Herculeus*que labor.

Quidve* Decus Pellæ memores? quid *Cæſaris* aſtrû?
* *Victorem* Angligenis *Neuſtria* quémve tulit?

* *Alexand.*
Mag.
* *Guilielm.*
Viſt.

Te tradent noſtri ventura in ſæcla nepotes,
Unum pro cunctis fama loquere *Virum*.

Excusat ſe Academia, quòd non ſtatim poſt
Obitum Olivarii Elegias componeret.

Fortè aliquis nimium lentas putat eſſe Camœnas,
Et queritur noſtros tardius ire pedes.

Talia cui *Mater* reſponſa *Academia* fingit,
Nectere perpetuas ſe voluiſſe moras.

Vix noſtris nimirum animis perſuaſimus, eſſe
Victrices *Parcas*, *Te* quoque poſſe mori.

Somnia

Luctus & Gratulatio.

Somnia sunt certè: quàm Te speramus hiantes.
Surgere, Téque oculos mox aperire tuos :

Aliud

In mensem Septembrem, quo sc. obit Oli-
varius Protector.

O Men ! & agnosco mensem : scit ponere risus.
Luctibus æquales, noctibus atque dies.
Aqua facit ; *Libra* est ! *Uno*, non deficit *Alter*
Aureus, avulso : jam sumus ergò pares.

Aliud

Ad Cantabrigiam & Oxoniam, de Tumulo
O L I V A R I I.

BInos (ecce) *Oculus* habet Anglia ! fletibus * *Ille*
Humectet *lateres*, * *Hic lapidès*que suos.
Fundat uterque suos, *Humores* fundat *Ocellus*,
Cami juncta fluat *Isidis* unda *Vado*.

* Canta-
brigia (ut
plurimum)
lateritia.
* Oxonia
lapideis serè
Aedes ha-
bens.

Aliud

De Ricardo Olivari Successore.

A Strologis jam nulla fides dicentibus illud,
Quòd * *Caroli* semper *Plaustra* videre licet:
Toto nunc errant cœlo : *Carolinæ*que nostro
Lapsa est Angliaco (credite) *Stella* polo.
Regales

* Sc. *fidus*
illud semper
apparet su-
pra *Horizon-*
tem: (aiunt)

Musarum Cantabrigiensium

Regales perisse *Rosas*, prostrasse *Leones*,
Atque *Cruci* mites, jam *Citharæ*, vides.

Aliud

In Obitum Olivarii, & Inaugurationem
Ricardi.

SCinditur Angliacus studia in diversa popellus;
Ridetur, cum mox fletibus ora madent.
Occiduo lacrymas, *Orto* dat gaudia *Phæbo*,
Uno lætatur lumine, fletque alio.

F. Edwards.

A*nglia* mœsta, tuas superi metuere querelas,
Irae non fuerant invidiæque pares:
Princeps, ecce! tibi patris est à funere raptus,
Sensit ut hoc *Pallas* funere *Mars*que suum:
Jam nihil, O superi, querimur, virtusque fidesque
Regnant, & nostri terga dedere metus:
Anglia quas possis dignas persolvito grates,
Æmula quod proles magna reperta patri.
Extenuat miles laudem, *Cromwell*, tropæi;
Quod pater hujus eras, gloria tota tua est.
Maeste animi, princeps, sequere & vestigia patris:
Sic *Numa* eris vitæ, moribus atque *Cato*.
Albion hoc, procures, populi, gentesque precantur,
Princeps sit semper talis, & iste diu.

E. Bachiler, Coll. Regal.

Luctus & Gratulatio.

In obitum Serenissimi Domini OLLIVARII

Angliæ, Scotiæ, & Hiberniæ

Protektoris,

Heu! quid agis, malefane furor! quid pectora mor-
Immitis nimium commiseranda dolor! (des
Sic fugit infanæ similis ventosa procella
Gloria, quæ tantum est concomitata Virum.
Confer huic, ævi senioris garrula fama
Miratrix, olim quod fuit, omne decus
Tantum inter reliquos lucet conspectior hujus
Herois nunquam commaculatus honor.
Quantum inter stellas argentea Luna minores,
Quum complent orbem cunctas adunca suum
Quam juvat assiduâ mihi grata revolvere mentem
Imperiumque domi, & Martia gesta foris.
At quorsum marmor lacrymâ madefiet inanie
Justa parùm decorant Funus, honesta licet.
Occubuit quamvis nostri Sol aureus orbis,
Qui nuper foveit lumine cuncta sua
Non tamen horrentes nos obduxere tenebræ,
Nec Solis clausit nox inimica iubar.
Emittit radios, quæ iam Britanniâ tendite
Indomitos fines, alter Apollo suos.

Ja. Ardeni, Med. Bac

Coll. Christ.

Musarum Cantabrigiensium

In obitum OLIVARI Protectoris
Serenissimi Angliæ, &c.

Lugubres dimitte modos, mœstasque querelas
Anglia, nec vultu signa dolentis habe.
Sic fronti vittatus honos, sint vertice laurus:
An lacrymæ tristes omina pacis erunt?
Occidit, ah! decus Ille tuum, virtusque stupenda:
Vis pugnae, belli gloria, Martis amor.
Maonio cujus celebrari carmine laudes
Dignæ, vix munus tam grave, Musa, subit.
Sed lacrymæ tantum pietas muliebris, & errat
Qui sine ploratu posse dolere negat.
Lugendi causam nobisne fatemur adesse,
Cum majora malis DI tribuere bonæ?
Alterius Phoenix oritur per funera: nec dum
Secula Phœnices ulla tulere duos.
Alter Cromwellus patriis virtutibus hæres
Accedit, cujus spirat in ore pater.
Accedunt cum Sole novo nova gaudia: nobis
Decedat luctus pectora quicquid habent.
Exultent tandem populi, gaudete Britanni,
Omnis & ad nostrum nunc litet ara Jovem.
Munera det jam lætus Eques, det thura Senatus,
Et Plebeia ferat proxima vota tribus.
Granta tibi, Ricarde, tibi, pars indiga rerum,
Carmina (quæ Granta munera sola) dabit.
Carminibus, Te posse Ducem, Musisque vacare
Scimus, qui afflictis antè patronus eras.

G. Horne, Coll. Regal.

In

Luctus & Gratulatio.

IN OLIVERUM Protectorem Epicedium.

Φεῦ δάδω! τίς ἐστὶν ἀνείκελ' ἄλκιμα κλέα, Μιδότα
 ὅσα πυρρὸν ὄντο γ' αἰὲρ σβαρύνοντα
 ὅς τ' ἔστιν ὁ δαίμων πατρὶς γένεσσι τοδίδαν
 Ἐν ποταμῷ ποταμὸς ἡρώων ἀνέστη.
 Ἐλάκα δὴν Σαπφὸν ἄρμα βαρύνοντα, ἢ δ' αὖ' Ἰβήρην
 Ἐτραίον (ὡς ἔργον) ἡλίκιο δόδον
 Ἀγλαδὲ δ' αὖ (ἀπὸ γὰρ Βιλλελαμῶν εὐχαι εἶναι)
 Παντόδον ἐς νίκην ἡγεμονίᾳ ποδοῖ
 Τύρην δὲ, Ὀλύμπου μέγα Κρομβάδου δόδον,
 Ὀσβίᾳ δὲ ἐπὶ τοῦ, γὰρ δ' Ὀλυμφομένη.

J. Cremer, T. C. A. B.

Musarum Cantabrigiensium Apostrophe ad Sere-
 nissimum OLIVARIUM, Reipublica Britan-
 nicæ & Hibernicæ Protectorem, Reipubli-
 cæ bene gestæ μνημονομία. Pro eodem fato jam
 functo ἑννομία.

Ad Illustrissimum simul Principem RICARDUM,
 Paternarum virtutum heredem, & in Regimine Suc-
 cessorem CARMEN GRATULATORIUM.

Oxonium infantem jactat novisse sororem:
 At nos bis pueros novimus esse senes.
 Oxonio linguam, & senio sibi lumen ademptum,
 Restituit medicâ Granta benigna manu.

Musarum Cantabrigienstum

Grande quidem facinus fueras, sed iniurile munus,
Sed crimen gemini causa nociva rogi;
Te nisi Custodem Mater foecunda dedisset,
Et Tutelarem Numen utrisque Deum.
Felicem *Grantam*, tali quæ jactat Alumno,
Præbuit & tanto *Pocula Sacra* viro!
Se *Granta Oxonium* debet, Tibi *Granta* seipsam
Quem Natum jactat, gestit habere Patrem.
Senferat infensum Mater grandæva Senatum,
Viderat innocuis Arma molesta Togis,
Viderat ingenuis minitancia Rastra Camœnis,
Et pravo impulsus flamine vulgus iners:
Nisi quatiens Illustre Caput, gladiumque minacem,
Incertis dederas irrita vota Notis.
Bellua multorum capitum, pertæsa Camœnas
Turba, dedere Tibi, Te renuente, locum.
Novimus invicto Te nuper Marte tonantem,
Atque acies, belli fulmina dira, tuas
In medios hostes non Ire, Venire jubentem:
Sensimus in gestis Vimque, Dolumque tuis.
Et percussa *Chelys* bellaci *Hibernica* plectro
Contremittit, & laudes personat usque tuas.
Et *Leo* vel duplici *Scoticus* munimine cinctus
Prosternit flexo corpus inerme Genu.
Cogeret in gratum *Gallus* sua *Lilia* sertum,
Ut vestrum ambirent officiosa caput.
Suecia Amicitiae dextram Tibi porrigit almæ.
Fertur ab *Hesperio* Pacis *Oliya* Tago.
Subducit tandem *Rapidum Leo Belgicus* unguem,
* Et Caput in medias subtrahit ager aquas.

* *Arma*
Zelandiæ
sunt Leo
sanguineus
è mari e-
mergens.

Agnoscit

Luctus & Gratulatio.

Agnosce te fusc *Classum* *maior Belgæ Britannia* *in O*
Piscator *solitum*; quod *sapit*, *illas* *habet*

Fluctibus in mediis, Rupes immota, quiescit
Anglia, & infans desidet inter aquas.

Pace sub auspiciis fruimur, Vis maxime, vestris;
 Olea nempe Deus, Te Duce, tanta dedit.

Nominis hinc vestri felix agnoscimus Omen,
 Salvâ re, salvâ Religione sacri;

* Quod mirata prior provexit honoribus ætas,
 Postera suspicient secula, nostra stupent.

Jamque Dies (nî fallor) adest, quâ nescia vinci
 Dextra bis erexit læta tropæa manus;

(Fœdatos sanie stupuit *Vigorula* Campos,
 Et patrio maduit sanguine sectus ager.)

Invidâ cûm Dibapho mors de victore triumphat,
 Ausa Triumphalem contemnerare diem.

Hinc illæ, heu! illæ lacrymæ, quibus obruta Mater
Anglia, queis madidos polluit atra sinus.

Nam simul occubuit positis *Olivarius* armis,
 Deslet & amissum Terra *Britanna* Patrem,

Bellicâ turba Ducem, Pubes *Phœbaa* Patronum:
 Plusne sagum doleat, vel Toga, scire nefas.

Hinc Musæ, rancæque pari conamine certant
 Indè Tubæ, Exequias Concelebrare tuas.

Quod si non aliam venturo fata *Ricardo*
 Invenère viam, Regna beata prætat

Illustris Pater, & propriis se miscat astris,
 Succedant Nato Regna paterna Pio.

* Magnum
 Cromvel-
 lium tem-
 pore 8.

Musarum Cantabrigiensium

Gaudia detergant lacrymas. Mors ista, Dolorque
Hâc mercede placent, hâc ratione juvant.
Nota cano, Sol occubuit, nox nulla secuta est :
Scilicet, ablato Patre, RICARDUS adest,
Pacis Amans, Belli Fulmen, Tremor Hostibus unus,
Deliciæ populi, vita, salusque sui.

Eja, age, Victrici pergas defendere Parmâ,
Quæ Tibi Regna potens dextra tuenda dedit.
Non Rex, sed *Cæsar* ! Musas tutare, Colendum
Prospicias verâ Relligione Deum!
Hunc Protectorem Republica nostra fatetur,
Defensor Fidei qui fuit antè suæ.

S. S. *Æ. C. M. D. M. A.*

IGnosces, si *Granta* minùs Tibi plaudere visa est,
Si minùs & patris funera flere tuis;
Te nisi de coelo dederint pia numina, Mater
Alma foret lacrymis immoritura suis;
At nisi fata tuum rapuissent invida patrem,
Jam præ lætitia vel moritura foret.
Quid modò fidereos, Academia, consulis ignes,
Signaque criniti prodigiosa poli?
Dum pius in cineres lacrymarum depluit imber,
Et natat in tremulis mœstus ocellus aquis;
Qua veritas te cunque, potest tibi quæque videri
Stellula per lacrymas facta comata tuas.
Sed quid stemus adhuc? RICARDO oriente, facefsit
Luctus, in æternum iussus abire Chaos.

Quærimus

Luctus & Gratulatio.

Quærimus hîc illic cœli miracula cometam:
 Grandius Hoc uno nec polus ipse daret.
 Devicit tria regna Pater, superanda Tibi uni
 Restat *Romani* trina corona Lupi;
 Ut (crucis huic si tantus amor) mox Præsul adoret
Romanus vestras, *Anglica* signa, cruces.

Δ Εὐτέ μοι Ἀγγλικῇ φρίτ' ἀμφὶ τὸ κύματα λαῶν
 Προσπεσὺς τῶνδ' ὄλῳ Νήσῳ ἐπιμαρτύρεται
 'Οὐκ αἶν δὴ τελευτᾷς καὶ ἀφ' ἡμῶν πορρωτέρως,
 Θύσεται τὴν ψαυτὴν μάλλον ἐπ' εὐφροσύνην
 'Εὐ μάλα τὴν βλάψαι καὶ ἀλίστην ἔπ' Ὀμπρῳ,
 'Ἢδὲ γὰρ πιστῶν Νήσος ἀνέστη πύλαι
 Σειδ', 'Ριχαρδ', καὶ ποσσὶ βρύει ἀνέστη φρίτ' ἁδῶν
 Πᾶσα, τοιοῦτον ὑπὲρ ποσσὶν, τοιοῦτον, ῥόδους.
 'Ἢ καὶ πινυλσίη τὴν καὶ εὐφροσύνην τελευτᾷ,
 Σειδ' Ἀύρη ἡμερῶν ἀγγαλῶν ἀρμονίης
 Τηλεθάψαν Βρετανῶν ἐριβόλῃ καὶ γαῖαν ἀνάγκη,
 'Ἢ τὴν σὺ κρατίεις 'Οὔτ' Ἀρῶν ἔων.

R. Critton, T. C.

In obitum *Serenissimi Principis OLIVARI*
CROMVELLI, Angliæ, Scotiæ,
 & *Hiberniæ* *Protektoris*.

NObilis ad fatum *Romani*, Turba clientum
 Sponte solent propriæ disrumpere stamina vitæ,
 Purpureum Dominumque sequi, ne solus adiret,
 Regna Erebi, peteretque nigras inglorius umbras.
 Morborum

Musarum Cantabrigiensium

Morborum cùm tanta cohors inarata reliquit
Rura, & cùm civis tam rarus in urbibus errat:
Credo equidem, *Angligenas* (fati si præscia mens est)
Abrupisse suos, solito immaturiùs, annos;
Nè, cùm tot laudis meruisses florida sæta,
Tandem, OLIVERE, abeas, nullâ stipante Coronâ.

*In succeſſionem Sereniſſimi Principis RICARDI
CROMVELLI, Angliæ, Scotiæ, &
Hiberniæ Proteſtoris.*

IN dubio eſt, ſervetne ſuum Regina colorem,
Albæne an atra foret; charum plangatne maritum,
An nato plaudat: pietas hinc urget, & inde
Vivus amor; vincit pietas, & lacryma ſola
Gemma eſt, *Anglicæ* exornatura triumphos.

Quòd ſi morte patris ſolùm conſcendere regnum
Fas tibi ſit, RICARDE, tuum, Phœnixque paterno
Nāſcitur è buſto, lacrymas dediſcat ocellus
Noſter, nec vano feriamus ſidera planctu:
Diſplicet hâc mercede nihil; falx amputet omnes
Imperii ramos, Trunco remanente, ſub umbra
Hâc erimus tuti: nunc nos, ſua turba, precamur,
Ut quocunq; îeris, patris te fata ſequantur,
Majoresque in luce moras tibi fata miniſtrent.

G. Perſe, Coll. Regal.

Quæ

Luctus & Gratulatio.

Quæ modò funereo caput obvelarat amictu
Musa suum, mixtâ laurum violata cupresso,
Rursus gessit ovans *Phæbum* agnovisse recentem.
Tu, quem noster amor, tua fata, laborque paternis
Impellunt, & sera vocant in sceptrâ nepotum,
Vota feras, nostròque velis sudare sub orbe.
Non querimur, quòd tarda venis spes nostra, beatos
Ille tuus, patriæque, parens effecerat olim,
Quem neque jam cœlo invidet, te pignore, Terra.
Sic quippe, emerito donatus fidere, felix
Julius Augusto commisit regnâ, paternâ
Nomina qui ferat, & Civilis vulnera belli,
*Emathios*que pio purget moderamine campos.
Nos etiam ultrices Divûm tentavimus iras,
Et conjuratos in mutua damna furores,
Quos Pater——

At tua nos præsens votis propioribus urget
Fortuna, & totas rapit in sua numina mentes;
Quæ tibi pacificis solium instaurâsse triumphis
Gaudet, teque suam fassâ est victoria metam.
Felices animas! quarum jactura *Britannis*
Te fore promisit, nec enim licuisse minori
Bella geri mercede putem civilibus armis.
Auspice te, quicquid devoti bella cruoris
Fraternâ fudere manu, luat impia cervix
Hispani, colat atque crucem Pia *Roma Britannam*.
Hæc tuus audebat Pater attentare; sed illi
Annuit. astrorum Cœlo chorus omnis ab alto,
Hanc tuâ servatam monuitque in tempora laurum.

E

Felix

Musarum Cantabrigiensium

Felix ille tuas jam cernit ab æthere terras,
Spectatorque tuorum instigatorque laborum,
Te victore, suos jam dedignatur honores,
Et putat esse leves, solâ gaudetque perenni,
Quaque frui voluit sub te nos, pace repõstus.

Tho. Arrowsmith, B. A.

T. C. Socius.

Quodnam fidus agit variis successibus orbem ?
Quemve putem nostris rebus inesse Deum ?
Non constat Fortuna sibi, nimisumque volentem
Præcipiti motu versat iniqua rotam.
Cogimur inceptos nimis interrompere luctus,
Nec tua pro meritis funera flere datur;
Nec, nove *Phæbe*, tuos venerari possumus ortus:
In partes animas pendet utraq; pius.
Alternis canimus pariter, pariterque dolemus,
Flebile nunc *Eheu*, nunc iteratur *Io*.
Sic agitur tumidis jactata carina procellis;
Nunc hâc, nunc illâc, ventus & unda trahunt.
Sic quoque nunc cœlum splendet fronte serenâ,
Obtegitur densâ nunc quoque nube polus.
Consiliis nova regna pater firmavit honestis,
Et *Martis* simul & *Palladis* arma tulit.
Et potuit, si non habuisset, Sceptra mereri;
Jusque daret virtus, quod tamen acta dabant.
Non proavis generive suo debebat honores:
Quæ venit e tumulo fama, repentè cadit.

Luctus & Gratulatio.

Tu quoque, successor menti regnoque paterno,
Sceptra tibi gratâ tradita pace regas.
Lætâque jam cæptum commendent omina regnum,
Et populi jungat pectora longus amor.
*Hesperius*que prior cùm Sol descendit ad umbras,
Atque tibi rerum fræna tenenda dedit:
En! nova, ceu *Persæ*, veneramus lumina; Quippe
Non patitur Soles unica terra duas.

J. Layton, Coll. Regal.

In Illustrissimum D^{um}. RICARDUM Carmen Inaugurale.

Euge! *Britannorum* læti moderaminis *Atlas*;
Laus, decus *Europa*; feliceis gloria sæcli;
Extincti *Phœnix* patris redivivus ab urna;
Sol novus imperii; gemitûs planctûsque procellas
Cujus adoptatus tenues jam dissipat ortus,
Et jubar occiduas lacrymarum devorat undas.
Pullulat, ecce! novus floremi germine ramus;
Nimirum primo avulso, non deficit alter
Aureus, & simili frondescit virga metallo:
Tristitia conticeant *Epicedia*, funeris æger
Plorati fileat strepitus, nec longa coruscant
(Prævia quæ feretri) tremulis funalia flammis.
Decidit *Antæus* noster, quò lassâ resurgant
Membra reservato nati conamine, cujus

Musarum Cantabrigiensium

Imperium plebs tota beet clamore secundo:
Nec minùs exultet *Thamesis* spumantibus undis,
Impatiens tot ferre rates cymbasque volantes.
Continuent superi pleno festiva favore
Gaudia, successusque novos successibus addant:
Propitios præsètsque Deos; tibi militet Æther,
Et conjurati veniant ad Clàsica, venti.

Turner Jun.

Ad Serenissimum Protectorem, Ricardum
Cromvellium post Inaugurationem ad
vices Patris Celsissimi Oliveri.

Illi Heroicon,
Huic Elegiacon.

Oliverus Cromwel, } *Anagr.*
Vive vel mors lucro.

FRuctus *Olivarius* Paradiso Sacrior arbor
Vitæ? Non oleum perdis opusve Tuum:
Hoc at habent Cineres, quos coxit Chymia Busti?
Hinc illæ lacrymæ? Qui lacrymisque sales?
Pulvere palma venit? Vivi argentique Corona:
Vivere per lucrum fit Tua techna mori:
Quò sua se virtus comes & fortuna sequutus,
Proh! quoties cessit fausta suprema dies?

Musa

Luctus & Gratulatio.

Musa mori vetuit : lauros ferat ultima *Thule*;
Det laus vœtigal fœehore sacra suo.
Clepsydra si lacrymis flueret fœcunda per annum,
Ad guttas numero sint Tua gesta pari.
Uda sepulchrales inducas *Laure Cupressos*,
Alba vel atrata mœreat *Atala* toga :
Fleat Atramento Calami, Nigroque tapetes
Nostra madens lacrymis candida charta gerit.
Hos recreas candore novo (nove *Phosphore*) luctus :
Occidit illustris Sol; sine nocte tamen.
Est Tropus ad similem Præclara *Metaphora* Regni;
Dividit imperium mentis amore dolor:
Gaudia sed luctum superabunt; Sceptra Ligonem;
Lætitiis oleum net super oris aquas.

*Timoth. Puller,
Coll. Jesu Soc.*

In Obitum Serenissimi Prœtœtoris Olivarî Cromyelli Epicedium.

Quis feret *Autor* opem? vel quæ miserebitur *Ara*;
Cujus sacra juvet complecti cornua nobis?
Mortis ad imperium talis cùm strata recumbit
Hostia; quid meritò nos non timeamus inermes?
Sic ubi perruptis rapido ruit impete torrens
Aggeribus, campos humiles, vicinaque prata
Obruit, & liquido conduntur cuncta sepulchro :
Quæque triumphârunt folio victricia Fata,

Musarum Cantabrigiensium

Percurrunt furibunda domos, vicósque frequentes
Et simili involvunt miseranda mapalia strage.
Hinc lacrymæ, & tristes moribunda per oppida plan-
Sed tamen amissæ damnum reparabile plebis, (Ætus:
Et levis hæc jactura: magis se jactat in uno
Invida mors, quàm si, latè grassante veneni
Profluvio, ignavis vacuâsset rura colonis. (res

Sed quid ego frustra querar hæc? ternâsque foro-
Infimulem fraudis, dicâmque inhonora Tropæa?
Nil contra armatum audebant trepidantia Fata,
Sed caput indurum galeâ, sed fulmine frontem,
Mirantur, summique Ducis curvantur ad ensen.
Quémque inter densas non sustinvere catervas,
Inter & armorum sonitus, strepitumque tubarum,
Invadunt taciti per amica silentia lecti.

Egregiam verò laudem & spolia ampla refertis.
Non ità per *Scoticos* campos, & *Martia* regna,
Non sic *Hiberna* gentis per inhospita tesqua,
Inter & egregios Patriæ sic ausa triumphos.

Diverso tamen eventu cadit alca mortis:
Et frustrâ lumen nobis invidit ademptum,
Quódque putat rapuisse dedit felicior ictus.

G. Duncumbe, Coll. Regal.

BElgia quem tremuit, quem gens metuebat Ibera,
Totâque quem coluit Gallia; jam cinis est.
Si tanta Autumno tempestas ingruat, cheu,
Torrens brumali tempore quantus erit!

A. O. C. R.

Ad

Luctus & Gratulatio.

Ad Illustrissimum Celsissimumque Dominum
Ricardum, Angliæ, Scotiæ, & Hi-
bernæ Protectorem.

DEfuncti tandem Herois, satoque minoris,
Ordiri sacros pompæ funebris honores,
Religiosa cave. Quid enim temeraria possis
Musa & tuis opus est numeris & sumptibus impar.
Nostra superstitio non *Mausolea* dicavit
Marmora. Quem coelum sibi dudum vendicat, illum
Cerea præsentem non hic mentitur imago.
Agnosco genium vates, jamque omine plenus,
Lætus, *Magne*, tuas accedo litator ad Aras.
Salve, par soboles, tantum confessa Parentem,
(Jam fata agnoscunt) & nostris debita terris.
Dum frena imperii prudens auriga tenebas,
Phæbe parer, tua dumque manus moderamen agebat,
Nulla intemperies agitavit, nulla minata est
Invida perpetuum nubes turbare serenum,
Atque importunas noctis miscere ruinas.
Te nunquam *Phaëtonæus* stimulaverat ardor
Ante diem Patrii tentare pericula currûs,
Atque vacillanti juvenis committere dextræ:
Quod fieri tum nostra salus invita negavit.
Ille suis, Regni dum sustentaverat axem,
Par *Atlas* humeris, tunc inconcussus *Olympus*
Sub tanta cervice suum nutare cacumen
Non sensit, certo & fretus libramine mansit.
Donavere suis terris nil amplius *Illo*
DI faciles; meliore suum ut mercede reposcant

Musarum Cantabrigiensium

Depositem, nobis nec dat spes ipsa precari.
Ille pari fato *Romana*, conditor *Arcis*
Mortales fugit visus, adscriptus in *Album*
Divum, dilectus cum Dis exceperat hæres :
Tum primum tua pax occlusit limina, *Fane*.
Non aliter Magnus concessit *Julius*, amplum
Imperii molitus opus ; cum *Roma* subactos,
Augusto regnante, per otia despicit hostes.
Sic cum plus quam humana tui mens alta Parentis
Composuit, virtutis & exemplaria vicit,
Ipse suæ virtutis abit jam nuntius, horâ
Felici, secum ducturus ad astra triumphos.
Sed tibi plura vacant, Pacem, quam bella merentur,
Experimus. Tantis ô quam pretiosa periclis !
Ambiat intentata tuum victoria nomen ;
Gloria pacificis vivax circumvolet alis.
Conscia posteritas virtutis, credula tantum
Æternum retrò, stupeat tua iusta Tropæa.

Th. Resbury, Coll. Trin. Soc.

Terrarum domitor, Sceptrorum *Martius* ultor ;
Quem timuit rapido fulmine pejus *Iber* ;
Cui fortuna nihil dedit, aut Natura negavit,
Imperii solus conditor ipse mei,
Dis victus, (nec enim mortalis dextra peremit,)
Res dubias linquo: Terra *Britanna*, tuas.
At celeres animos, invictaque robora, Magnum
Transfudi in Gnatum : sic tibi vivus ero.

Nelson, Syd. Coll.

Luctus & Gratulatio.

In obitum Serenissimi Protectoris
OLIVARI Epicedium.

Non arbuta jurant. En, cecidit decus
Sylvæ robur! honos jam nemoris perit
Cedrus, quæ ferit alta
Summo vertice sidera.

Nobis non *Tamarix*, stirps humilis, placet
Post lapsus *Olea*; *Laurus*, *Apollinis*
Arbos, ecce! **RICARDUS**,
Votis jam celebris viret.

Lux morti *Angligenas* voverat unica,
Devotos eadem sospitat undique:
Sic dat sæpe medelam
Vulnus quæ dederat manus.

Crux *Anglis*, rubra crux, terribilis, modis
Tactum & flebilibus pollice *barbiton*,
Sunt insignia mæsta,
Nostro *Cæsare* mortuo.

Protector *Britonum* cum Cruce possidet
Mulcentem Citharam, perpetuum polis
At carmen modulantur
Tantum plectra *Davidica*.

Rob. Quarles, Coll. Pet.

Improba cùm primùm, volitans pernicibus alis,
Fama tulit magni fata suprema Ducis;

F

Anglia

Musarum Cantabrigiensium

Anglia contremuit, stupuit, tacuitque; nec ultra
 Manserat attonitæ gratia, vitæ, vigor.
 At cùm *Ricardum*, patriis virtutibus æquum,
 Impositum solio vidit, honore pari;
 Protinus exanimis sese diffundit in artus
 Spiritus, itque novus tota per ossa calor.
 Jam flere, an gaudere decet? cadit *Hesperus*: atqui
 Surgit in adversa *Phosphorus*, ecce! plaga.
 Mortuus est *Phoenix*: at dum jacet inter Odores,
 Exsurgit soboles digna parente suo.
 Occidit illustris *Phæbus*: caligo minatur
 Pluribus; & tenebras *Anglia* tota timet:
 At novus exoriens radiis fulgentibus orbem
 Lustravit: sic nox nulla sequuta fuit.
 O nos felices! posthæc, hoc nomine solo,
 Contentus minimâ nocte *Britannus* erit.
 Maeste ideo, *Ricarde*: Tuis virtutibus orbi
 Ostendas, patrio Te superesse rogo.
 Te Protectorem meritò gens tota salutat:
 Sic etenim, vario nomine, quisque vocat.
Arcem Te dives perhibet; Te pauper *Asylum*;
 Te miles *Clypeum*; Te vocat *Aula Patrem*;
Oppida Præsidium clamant; *Respublica scutum*;
 Gestit Te *Galeam* nostra *Minerva* suam.

Θ Ησυχὴς Ἀγχιεὶ πέποις εἶναι δεῖξεν ἑαυτὸν,
 Τῷ τ' αἶψαν μὲν ἄος, πρὸ κινέειν τὰ λείον·
 Ἀλλὰ σὺ γ', ὦ Ρίχαρδε, πατρὸς μετὰ πολλοῖσι μάχαις
 Διμήν, ἢν γὰ λείον κίχρυεν ἐντάρι Θ,

*Orti

Luctus & Gratulatio.

Ὅππῃ λαβόντες τὴν μετάνοιαν, ἐπὶ τοῦτον τὸν δόξαν ἀλλήλους

ἄλλοις ὡς ἑαυτοῖς, ἀγαπῶντες ἑαυτοὺς ὡς τὸν ἑαυτόν.

Νῦν δὲ ὁ ὁμοφύλων Ἀδελφός, καὶ Ἀδελφὸς ἐν πνεύματι

Γνήσιον εἶ τὸν καὶ, γινώσκῃς ἡ βασιλεύς.

Carolus Darby, Coll. Jesu Socius

Nubibus atratis expansam Rector *Olympi*
 Obducit faciem, nec non & terra nigrantes
 Induat, heu! vestes: illi *Sol*, huic *Cynosura*
 Occidit, &, tanto convulso Cardine, rerum
 Fabrica tota tremit; nostri diffusa per artus
 Mundi anima in pennas se contulit, undiq; moles
 Indigesta jacet, gemitus, suspiria, luctus,
 Tempestasque animos agitat, surgit lacrymarum
 Oceanusque novus, concusso vertice cladem
 Deflet uterque Polus, morbo natura laborans,
 Pulmones versansque suos moritura, procellas
 Inflatur, quisque ratis sibi fit jactata per undas,
 Cui perit *Tiphys*, terrâ nobis *Labyrinthi*
 Mille, mari bis mille ærurnarum *Meandri*.

Credo fuisse, fides si danda laboribus, ipsum *Hunc*
 De cœlo Reducem, Majorémve *Hercule*, cursu
 Exacto vitæ, numeros explere Deorum
 Ut possit, cœlo fruitur, rursusque beatus
 Possidet æthereas arces. Magnum prius *Atlas*
 Tantùm sensit onus, nequeat jam ferre: precanti
 Nè sibi deficiant humeri, succurrere cœlo
*Atlantem*que alium, Deus annuit; Ecce! *Ricardus*,
 Vera Patris stirps, (in terris Radice sepultâ)

Musarum Cantabrigiensium

Arbitrio Procerum, sceptri, Geniæque Paterni
Hæres egregius progerminat. Hoc quoque cœlum
Imperii, marium moles, terræque columnæ
Nituntur, meritum hic Caput inter nubila ponens
Sustinet Magnatum orbem, gladiôque potitus
Et folio, invidiæ summo stans aggere, ridens
Despiciat, vanos malefanorûmque furores
Sedato frangat nutu, ut firmata per omnes
Religio venas populi fluat, Almus honoret
Pacificos, animæque pios, sublatus in altum
Alta petat, Patrîsque legat vestigia, possit
Ut non dissimilem famæ contingere metam.
Supremum instituit quem mens Divina, Parentem
Efficiatque eadem nobis, defendere Ritus.
Divinos Cultus, Patrii *Fovis Incrementum*
Augere, & firmare fidem Populôque, Deo que
In mentem ducat, tantum ut non cerea, mendax
Forma viri, Patris sed viva superstet imago.

R. Powell, Trin. Coll.

In obitum Celsissimi Domini OLIVARI, &
Successionem RICARDI filii ejus
Serenissimi.

UT humilis olim *Persa*, fert aquam volâ
Utrâque supplex Musa: debet hanc *Stygi*,
Hanc at *Heliconi*. Gaudeat sive doleat
Dubia, Stat inter Regiminis novi sacrum

Et

Luctus & Gratulatio.

Et saxa mortui Ducis feralia:
Qui fuit in hostes fortis, in suos sagax;
Et *Delphicam* Laurum rapuit & *Martiam*.
Concessit olim *Roma* tertiæ patri
Sobolis, ut operum prorsus immunis foret:
Erat Ille patriæ triplicis felix parens,
Et liberorum *Parca* Jus trium dedit,
Quietem uti procul negotiis agat:
Sed *Hercules* successit *Atlanti* novus.
Præluceat illi nullus (ut mos obtinet)
Prunæ batillus, at cineres, urna, & rogus.
Nos ornat *Adamas* rupe de veteri, regit
Et protegit natus gemellâ *Pallade*,
Qui jungat artem viribus, sago Togam.
Exulteret Aula. Sit iste genialis dies,
Thetidis lapillos, & *notam* *Cressam* ferat.
Cives *Fo Pæan!* sonate, patriis
Sint sacra laribus, rebus & nostris parem
Miretur, & triumphet Indiges loci.

C. L. C. F.

In obitum Serenissimi Illustrissimique OLIVERI
CROMVELLI, ejusq; Illustrissimum Magni-
ficentissimumque Filium, & Successo-
rem Dominum RICARDUM.

HEu, quos funeribus vertis *Libitina* triumphos!
Debuit hoc certè non licuisse tibi.

Musarum Cantabrigiensium

Huic, quocunque Aquilis venit, fors vincere quondam;
Anglos, Hibernos, atque Caledonios.
Imperii titulis triplicis *ter-maximus* Idem:
Fatorum prohi! vis invidiosa trium!
Nil *Capitolinis* Templis fulgentia signa,
Nil *Martis*, laudes nil valuere togæ?
Inter victricem serpit cur (*Pallas*) Olivam
Cupressus, stâtque hæc *Cæsaris* ante fores?
Stemmatibus esse nequit mors ultima linea tanti:
En! nova progenies, pignora certa Deum.
Fatis I paribus solium cape, culmine ab illo
(*RICARDE*) en! propius sidera pacta tibi.
Patri operis semper victoria finis, & idem
Præstat, Te, finis jure Coronam Operis.

ΕΚ Διδος ἀρχονται βασιλεῖς, τῷ γὰρ γίνετ', Ἀρχὴν
Ζεὺς δ' ἄρα ἀδυνατῶν δὲ σὺν, Τέλει τ' ἀφελῶν
Ὡς βᾶσιν οἰρήνης καὶ θεῶν βαλβίδα, ἡμετέρας
Κίνει ἀπὸ γραμμῆς τῆς λίθου ἐδέποτε.

R. Bowen, T. Coll.

In OLIVARIUM, nuper Angliæ, &c.
Serenissimum Protectorem,
Denatum, Carmen.

Quis hic doloris imber incestat sinus?
Quæ pompa luctuum? Heu! tulit Fatum Ducem!
Lugete Musæ; Hunc temerè lapsa barbitos

Resumpta

Luctus & Gratulatio.

Resumpta dicat: sit Cupressus carmini
Appensa nostro, dum Patrem raptum canat.
Venite, vos vagi *Thamesis* argentei
Fluctus, venite; qui gavisi Hoc pondere
Tories, jocose saltitastis ad ratem.

Huc, *Chame*, jugem mœstus ad fletum veni,
Tu, *Chame*, nostrum testis æger luctuum,
Qui sæpe dicto immurmurasti nomine,
Et qui tamentes, dum solutor, undas vehis.

Age, tibiam, *Tityre*, solo sparsam leva,
Gregique cantet *Daphnidem*:-- ut languet pecus!
Ut didicit indolere nomini sacro!

Audín? remugit vallis, & vocem nemus
Fidele jactans resonat agris *Daphnidem*;
Dum Nomen illa cortice in faucio gerit.
Augétque Pinus, jussa mœrenti manu.

Eheu! profana siccin' illustri cinere
Tepescet urna, quæ flagellat infimos?
Durum. Sed alma nesciet virtus mori
Dum stridulæ det Fama spiritum tubæ.

Plorent *Oliverum* remoti posterij,
Mirentur exteri, gemat *Britannia*,
Nos Præficæ Musæ dolemus: Ilicet:

In RICARDUM *Illustrissimum Angliæ*,
&c. *Protectorem*.

FAllor? an in nostram conspiravêre salutem;
Quæ modò crediderat Fata nociva Fides?
Alma salus tutas etiamnum amplectitur oras,
Nec *Mars* in latis fulmine sævit agris.

Sospite:

Musarum Cantabrigiensium

Sospite Te salvi sumus; & quæ lacryma fusa est,
Luctus dat Patri, gaudia nostra Tibi.

Hutchinson, Trin. Coll.

VICTRICES inter lauros, & signa triumphi,
Et tot tam magno parta tropæa Duce,
Anglia fatales misce viduata cupressus,
Sic cinis, & tanti sic jubet umbra viri.
Sacratoque humeros subdant, & colla feretro,
Bellica qui magni signa tulere Ducis.
Quemque olim incepit *Clio* veneranda, labori
Melpomene extremam ponat acerba manum.
Hoc habuit quod facta dabant, quasi *Juppiter* alter
Ex nihilo sese fecerat unus homo.
Consiliisque suis pariter fulgebat, & armis,
Martis & ex cerebro *Dia Minerva* venit.
Occidit una licet, surgit tamen altera *Phœnix*,
Alternâque nitet *Phœbus* uterque vice.
Vestra beent niveis pax & victoria pennis,
Quæ multo obtinuit regna labore Pater.
Quamque prius multo fecit sudore coronam,
Temporibus factam crede fuisse tuis.

T. Haymes, Coll. Regal.

QUO nemo largum, Mors, tibi gutturem
Perdelicatâ carne frequentior
Ditavit; & deglutiendus
Syrte tui fuit is palati?

Qualis

Luctus & Gratulatio.

Qualis trifolci fulminis impetus,
(Immuturatum carcere cubium
Disrupto,) ab alto spargit iras
Flammivomas stomachantis ignis:
Coelis ab ipsis devolat horridum
Ad nos barathrum, funeribus pluit
Volentis audiri ruina
Undique terra tremit fragore.
Talis superbis irruit hostibus,
Mortisque densatas Logio tonans
Ceu prodigo diffudit imbre,
Tota viro rediit in usum.
Tumultuosi turbine praelii
Cum fulgurabat, cumque reconditam
Victoriam una detegebat
Fulmineum gladiumque thesauri
Campi rehebant, sanguinis herui
Haustu. *Cromellus* sic medica manu
Venam tibi solvit, remisit,
Anglia, sic tibi febris iras,
Hinc ille *Martius* filius audiat
At quam refulgit, limine duplicis
Jani recluso: Ut devolvit
Æthere chara Jovis columba,
Pax, ac amoris semina muni
Sparfit *Britanniam* blandula cordibus
Nidum sibi pulchrum *Cromellus*
Condidit in galea cerusca.
Quantum sub illo suaviter omnia
Risere: In uno, divite consilio
Iures penum massific totum
Pectore. Dissocuit dolos

Musarum Cantabrigiensium

Nodos acutè, & pectora transiit
Ille, alter *Argus*, perspicui quasi
Viri, fenestratique vitro
(Mome, tuo placito,) fuissent.
Jam cerno, quare miscuerint sua
Anglorum *Olivæ* Lilia *Gallici*;
Expaveritq; *Hispanus ater*;
Crure licet duplici superbit,
Americano fultus, & *Indico*.
Quod varicetur quàm dolet. O! quotos
Cere vocabit *Teneriffos*.
Diffusa erura simul trahenti
Divo? Videmus, cur tremuit *Papa*,
Fuci magister; sic uni funera,
Ipsumq; purgatorium ignem
Nòset inesse suum *Olivaro*.
Sed quò volasti, *Musa*, tuos pedes
Mæroris alto mergito *Thamese*.
Quod hostibus terròrque visum est,
Mortis ut ipsa periphrasique,
Nomen *Cromelli*; marmore lineam
Fecit nigellam. Perdidit *Aulæque*
Nunc alba nomen; quin, *Cromello*
Orba *Suo*, *Nigra* vult vocari.
Nubes (gemiscens, quære dolor, metrum,
Intérque ruptum,) nupera febrium
Delapsa cœlo provocato est:
Quot *Britonum* (dolor?) hæc hianti
Ingessit *Orco*, vermibus hostias?
Princeps laborans tandem epidemicè,
Suo febrim-vulgi furentem
Funere nobilitavit ipse.

Luctus & Gratulatio.

Sic, (digna narro gutture noctuæ,) P. 11

Sic mortis umbris occuluit caput

(Honoris ipso in verticali

Jam radians,) roseum, Britannum

Phœbus! Malorum nox premet omnium

Quanta? & ruinæ quàm citò perdit

Sorbebimur jam nos Charybde?

O iterum est referanda pyxis

Pandoræ! & atrum parturiet Chaos

Mors una nobis! Talibus intimas

Rodentibus curis medullas,

Sol novus excipis Occidentem-

Ricarde; fulges & radiis Patris.

Dixabit orbem sic nova fertili

Busto emicans Phoenix parentis.

Nempe dedit moriens *Cromellus*

Hæreditatem (credo) tibi suæ

Virtutis. In te quisque sui videt

Funus doloris. Vive: filum

Parca manu patiente ducat.

Sculpenda coelo, nominis aureo

Vehenda curru, canaque quæ fides

Annalium semper laboret,

Edito gesta potente dextrâ.

Deosculanda affulgeat omnibus

Anglis favoris lux tui; at Angliæ

Utrosq; ocellos læta primum

Propitio recreet nitore.

J. Cutlove, Coll. Emman.

Musarum Cantabrigienſium

Ad Illuſtriſſimum Dominum Protectorem.

IN patrios (Hæres digniſſime) ſurgis honores,
Labitur inque Tuum plurima palma ſuum:
Nec ſentit noſter mutatas orbis habenas,
Excipiente Tuum Te (Patre dignæ) Patrem.
Victori ſuperſeſſe volunt Te Fata parenti;
Viſtrices eadem dent Tibi Fata manus.
Qui Marte & virtute Tuâ potes unus, & unus
Vincere virtutem qui mereare Patris.
Imperium trinum ſortiris de Jove primus,
Et titulos unus ſtat Pater ante Tuos;
Sede Tibi (proles aquilæ genuina) relicta
Primâ, nemo ducum par Tibi, nemo ſenum:
Inter Primates primas refer, omnia primis
Non deerunt (valeant vota) ſecunda Tuis.

D. B. A. B. T. C.

An

Luctus & Gratulatio.

An Elegie upon Oliver late Lord Protector,
And congratulation of the most Illustrious

Richard in his Succession.

False hope, thou sitting shadow of vain joy,
How doth one moment raise, the next destroy
Thy glorious fabricks? Expectations womb
Of what she promis'd, is the fatal tomb
Of what she promis'd: thus our hopes conceiv'd
Great as thy self, Great Oliver, receiv'd
A cruel wound by deaths unlucky stroke,
Though fairly swoln in disappointment broke;
When first we saw the Scepter in thy hand,
Whom God and nature fitted to command,
Securely we conclude our fixed state
Of happiness, beyond the reach of fate:
When Thee, kinde and propitious Heaven had sent,
The Pattern of its own just Government,
And labouring Time produc'd that noble birth,
At once to bless, and to amaze the earth,
We thought sh' had done her utmost, and the light
Of those our golden days, should ne'r have night;
But, with thy years and strength renew'd, run on
Unto the worlds great dissolution;
Rule, as compleat in Thee, should cease, and then
To th' Fountain of all Power return agen:
But ah! deluded by thy cross event
We must our fond & frustrate thoughts lament.
Come then Despair bring in thy load, oppress
Grief till it sink beneath hope of redress;
Let thy black irain of dismall Fears descry
All mischiefs possible, and think them nigh;

Musarum Cantabrigienſium

Suppoſe a cloud with tempeſts big to rend
In Angry Thunders, and our Fate portend;
See Diſcontent, Ambition, Want, fierce Zeal,
Their inward rage in pain forc'd to conceal,
By fair occaſion tempted forth, conſpire,
Kindling new flames, to ſet us all on fire:
Prepare, poor Iſle, in bleeding war to waſt
Thy ſtrengths remainder, then breath out thy laſt;
Grief and Deſpair with ſhapes of future ill
Would thus our penſive thoughts affright and fill.
But ſtay, the night of ſadneſs and pale fears,
Whoſe frowning brow did threaten, diſappears:
Methinks I ſee a Riſing Sun diſplay
His golden beams, and chaſe thoſe clouds away.
It is Illuſtrious Richard, juſtly fit
For th' Princely ſeat, whoſe ſoul can equal it.
Our hopes revive, the late malicious blow
Of envious Deſtinie's too ſhort: for Thou,
True image of Thy Fathers worth, leſt free
Art ſacred pledge of our felicitie.
We may go court his Aſhes, from our eyes
Drop at his ſhrine a melting ſacrifice,
In ſuch a feeble wiſh his fall deplore,
That many after Ages could reſtore
What one hath loſt! yet t'would ſuperfluous be,
Since He, and all his virtues live in Thee.

Thom. Fuller, M. A. C. C. S.

O That ſome Phaeton again were hurl'd
Headlong by Jove, into the Southern world,
Who

Luctus & Gratulatio.

Who by an universall flame might burn
An equal pile, for our great Heroes Urn
We will become thy Votaries, and doe
Homage unto thy Shrine, and offer too,
Whole Hecatombs of Captive souls, & appease
The rage of the incensed Deities.
Mars envy'd thee, nor can we blame him for't;
He found a rival in Bellona's court;
Saturn in brazen walls thou didst confine,
Joves thunder was not so much feard as thine.
I wonder most, great soul, the world could know
Such alteration, and the fatal blow
Crack't not its centre, nor affrighted earth,
Whose teeming womb might cast her after-birth.
Since all things do remain serene and calm,
Hang Cypress by; conquests are crown'd with palm.
Cease whining griefs, and let's rejoyce, that he
Is Desi'd in Heavens Hierarchy.
Spare then to pay this customarie tear!
Such complement of mourning suits not here.

Hail mighty Richard: whose Heroick name
Adds lustre to our state, if tatling fame
Belye not greatnes, when we think on thee.
Our fading hopes revive, a new supplie
Of virtues crown our hopes; nor need we fear
The State should prove abortive the next year,
May but our Auguries prove fortunate,
We freely give the pupillage of state
To thy tutelar care. O may she be
Restor'd unto her ancient libertie:
Shee'l pay her yearly tribute, and remember
The fourth auspicious third day of September.

G. G. A. B. Coll. Joan.

Musarum Cantabrigiensium

SO falls that noble Plant; which, while it stood,
Gave shade, and shelter to the under-wood.
Great Oliver is fall'n: but can he fall,
And the whole land not sympathize withall?
See how our Brittain, all in sable clad,
Forgets the name of Albion, it had;
And, wrapt in gloomy night, it self ha's made,
Is parallel'd with the Cimmerian shade:
Our very Isle, since he is gone, who wrought
Its settlement, begins to be a float: (where:
Forgets its place; and stands, it knows not
(For where is Rome if Cesar be not there.)
'T has lost its Geography: and, which is more,
Its very shape, methinks, it had before.
Brittain was like an Axe: but, since he's dead,
'Tis now become an Axe without a head.
Well, since our loss extends alike to all,
'Tis fit our grief be epidemicall:
Wee'l rate our sorrows then, by Tax, and Toll:
Exact a summe of tears from every Poll.
Nor need we fear, lest there should any be,
That would refuse to pay that Subsidie;
Common calamitie can do no less,
Then force them to't, and levy't by Distress.
See, how whole Brittain strives to be his Urn;
And, while his dolefull Funerals do burn,
Is strew'd with ashes; like the neighb'ring plains,
'Mongst which the fiery mouth'd Vesuvius raigns.
At Westminster, me thinks, I see each Tomb,
And Statue bristle, for to make him room:
Wiping their dustie faces, that they might
Behold so rare a Monarch; at whose sight

Lactus & Gratulatio.

*All bow themselves, and that subjection own,
Which, had they liv'd with him, they must have done.*

*But, lest our hopes with him entomb'd should lie,
Heav'n blest us with his Princely Progenie :
Who, to preserve his memory, ha's enshrind
His Urn in his own breast ; which of His mind
So clear a Mirror shows, who sees, would say't
His Fathers Ashes were Virgolate.*

Charles Darby, A. B. C. J. Soc.

Oliver Cromwell, } *Anagr.*
O Clime, Low Ruler.

Mount O Seraphick soul, advance a Throne
Above the shade of earth's dark gloomy Cone :
Highness is self to Climb is no Low thing,
For Heaven is preferment for a King.
Ascend then Noble soul the highest Sphere,
They reach a note far above Earth there.
March on th' Etherial fields, the Angels will
With silver Trumpets sound an Onset, till
You scale those walls, and by those Holy-ways
Take New-Jerusalem above the stars.
From Heav'n's White-hall, or the Star-chamber, so
To th' Chair of State in th' Upper-house you go.

*Our tears shall make a Jordan, and bemoan
Him in a Fever-fiery-Chariot gone.
This is our solace, we're not left alone,
The Royall mantle's on his Princely Son.*

R. H. C. J. Commensf.

H

Mirrour

Musarum Cantabrigiensium

Mirror of valour canst thou die ? and yield
To death ? so oft by thee drove out o'th field.
Is thy life-guard defeated, which did e're
Vant-guard thy praises in a full Career ?
Can Trumpets sob like *Prasicaes* ? which late
Outbrav'd the cries of War, and threats of Fate ?
Who with *Philoxen's* wish tasted the notes
Of all thy relisht praises in long throats,
Now warble Elegies ? and change their tones
Of *Sembrief*-Triumphs, into *quaverd*-Groans ?
Nature's distrest, thy Grave seemeth to be
Th'last gasp her honour hath, inter'd in thee.
The *Ague* of the Camp that us'd to make
Its convuls'd Arteries once a day to shake.
Mars's own Generalissimo here is,
Wars Genius, *Arthur's* Metempsychosis.
With fire and sword *Hannibal* hewing down
The Alps of opposition to a Crown.
The body-Politick's Doctor, wont to have
Med'cines to cure its sores with weapon salve :
The hand-card of the war, that's us'd to play
The last card with a trump that wins the day.
Verses are cramp'd, they can no longer while
Must'ring thy Epithets in rank and file.
Here's the Commander who liv'd Europes fears,
Whose grave's the Rendezvous of Englands tears.
Be silent Elegies ; y are but to play
Black night to usher in a fairer day ;
Sorrors do relish joys, black patches clear
The beauty ; faces wash't are by a tear.
The Phoenix *Bustum* is her child-bed, where
She's th'ex-act of her ashes ; as she were

But

Luctus & Gratulatio.

But in an oven at *Grand-Cairo* : when
By fire she's onely hatched new agen. (on
Though *Englands* Phoenix's dead, yet we look
The Fathers Resurrection in the Son.

B. Turner, M. A. C. J. Soc.

CONFESS ye gazers at the spangled skies,
Doth not some glorious star o'retake your eyes?
Look well, use all your engines, see you not
The new position that the Wain hath got?
Me thinks I see him whip, and strive to make,
A Constellation in the Zodiack.

Nor can that be, thirteen can scarcely stand,
LEO must fall, before he can command.
Command then, take thy place, blaze out, & shine,
Whit'st others dazled, twinkle, and repine.

And if the Sun amaz'd stand still for fear,
Th'whole earth shall do thee homage once a year.

Nor will he jealous of his wife, the Moon,
Deny a cour'sie to thy great renown.

Nay, all the Planets when thy coming's told,
Shall frequent meetings and Conjunctions hold.
Jove shall turn Ranter, Mars shall Vulcan gull,
The Moon shall gormandize till she be full.

The merry Forvials shall quaff off their wine,
Till that they stagger from th' Ecliptick line.

Amongst these great exceedings, Christall spheres
Shall warble musick to thy heavenly ears.

And if ye do more wine and junclets need,
Tapster Aquarius call, or Ganymede.

Musarum Cantabrigienſium

Me thinks I ſee the heavenly Juſts begun,
And all the ſtars for joy a Tilting run.
Me thinks they ſhout and cry, me thinks they boſt,
That thou'rt Commander of their heavenly hoſt.
March on them, thou, that th'earth from th'inges hurld,
Some ſay each Planet is another world.
And thou redoubted Monarch! Son of War!
That nurſt was, and born under ſuch a ſtar,
Light Tapers at thy Fathers beams to finde
Some crames, that in earth he left behind.
He'll free ſome Angel from his ſphere, and thence
Send him to thee, to bring intelligence.
If he invade the Moon, thou'lt triumph o're
The Turks and Pagans, that the Moon adore.
If he out-vie the Sun in glorious light,
Whole nations are forthwith left in the night:
I mean they're God-leſſ, and where things ſo ſtand,
Our Common-wealth's God with us ſhall command.

Dawſon.

Don't ask me why the Court in black is clad,
The Sun is ſet, there needs muſt be a ſhade:
Don't ask why *Englands* face a ſadneſſ ſhrowds,
The ſetting Sun o're-caſt us with clouds:
Ask not why grief like rhewm falls on our eyes,
When *Ceſar* dy'd then *Tyber's* tide did riſe:
Ask not why *England* weepeth out her daies,
No meaſures fit ſad times but *Clepsydraes*:
Ask not why tempeſts did precede his death,
Storms came for aid from his expiring breath;

Breath

Luctus & Gratulatio.

Breath that, they knew, could slay or save at will ;
Tempests and storms came sure to learn to kill.
No, but 'twas Nature sigh'd when she did fear
That she should lose thrice famous *Oliver*.
Ask not why such poor cripple Alms-house verse
Attend upon this noble persons herse ;
As hospitalls at funerals we see,
So *Cambridge* here attests his charitie.
Well may the eye of *England* weep, whose blifs
Was knit and enterwoven so with his.
They say that *Phidias* to preserve his fame,
Into *Minerva's* Statue carv'd his name
In such a sort, that he that should wrong either,
Must with the same hand injure both together.
There was no fear, as people did surmise,
That he would make our Colledge lands his prize;
He was their guard, yea must have judg'd to doom
Himself, had he wrong'd our *Palladium*.
He must have quit himself, left off to know,
Before he could have given the *Arts* a blow.
Pardon, fam'd Sir, whil'st we thy praise reherse,
That we confine thee to our scanty verse ;
We hope for shelter from thy angry heat,
Ev'n, like *Sciopodes*, by our verses feet.
Thou art, what ? stay--- the *Cesar* of our time,
Pardon, we lisp, we must consult our Rhyme.
Pardon, we wrong thee at our verses pleasure,
We know thy virtues do admit no measure :
We know the Ocean can ne're be span'd,
Nor ever thy Heroick acts be scan'd.
We're wrong thee so no more, but drop a tear,
And onely say, Here lieth *Oliver*.

Musarum Cantabrigiensium

·Tis *Oliver* lies here, and what's the rest,
The *Spaniard*, *Scot* and *Hollander* attest.
Here lies Great *Oliver*, but all's not done,
What Trophies lodge in that Trisyllabon ?
This word is bigge with *Cesars*, and indeed
Contains more *Heroes* then the *Trojan* steed.
How much of worth doth this small word contain ?
Thus clouds of perfumes lodge within a grain :
Thus points in maps are hills, and miles of land,
And slender lines for larger rivers stand ;
Small dashes speak the Sun at highest noon,
A small round O stands for the broad fact moon.
This word is, if you understand it not,
The worlds large conquest in a Gordian knot.
Charon, we envy thee, thy pretious fraught,
Death now drank more then *Cleopatraes* draught.
He's dead who did defie all guns in buff,
Whose valor musket was and canon proof.
Guns feared him, chain-bullets sneeking by,
As fetter'd captives, did for quarter cry.
He had a valiant hand, but ! oh his pate
Did make ev'n fortune serve, and curbed fate.
Some States-men, like the drowned *Belgick* towns,
At dead low water show their empty crowns:
But his always above the waves could ride,
Buoy'd up by wisdom 'gainst the proudest tide.
But stay, 'tis more then *Hannibal's* task I know
To travel o're his head ith' reverend snow.
I'll onely say here *Policie* lies dead,
There was a Council-table in his head.
But could not he resist deaths fiery storms ?
Alas ! death's but a puling fit of th' worms ;

And

Luctus & Gratulatio.

And must they feed on him? how came he dead?
His life hung not, as others, by a thread.
It was a cable sure too strong for fate,
'Twas that that held the anchor of our State.
Diseases could not shorten sure his years,
Such threads would blunt old *Atropos* her shears.
But ask not why he dy'd, I wonder more
Heav'n did not send to fetch him hence before.
Since two such Magnets the large earth and sky
Are counted by our new philosophy.
I'm sure the Rival Load-stones each way set,
Beck'ning the tomb of lying *Mahomet*,
Ne're courted more then heaven and earth have done
Which might retain or get this pretious One.
But heav'n at last drēw strong, hath got his soul,
Onely hath left his body on parole.
Death from this prize the name of King doth gain,
And from September let her date her reign.
We now believe that heav'n, that doth involve
The earths great fabrick, shall at last dissolve.
We'll throw our medicines down, and quarter cry,
Now we poor mortalls are content to dy.
He's dead who had too large a heart to be
Stinted unto a Triple Monarchy.
You'l grant the Minter Majesty doth cramp
To fix Kings faces on a sixpence-stamp.
Sure to confine them to the childrens threes
Would pinch the feet of mighty *Hercules*.
He was too bigge for earth or heav'n, hence 'tis
They equally did thus divide their bliss.

But

Musarum Cantabrigienſium, &c.

BUt pardon, *Richard*, that we wrong thy name
In paying thus much to thy Father's fame.
We do confess our loss, yet grant our gain,
Thus we have sun-shine mixed with our rain.
We're joy in thee, and yet lament our loss;
England now justly bears the *Harp* and *Cross*.
Our fears were great thy Father dy'ng, but we
See all our fears turn'd hopes and joys in thee.
Our waters turn'd to wine, our grief is done,
Wele wipe our eyes, and let our conduits run.

S A M. Fuller,

Fellow of S. Johns Coll.

F I N I S.
